

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/6411 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 30 juli 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2007, verzonden op 17 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen is aangevoerd in het hoger-beroepschrift en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

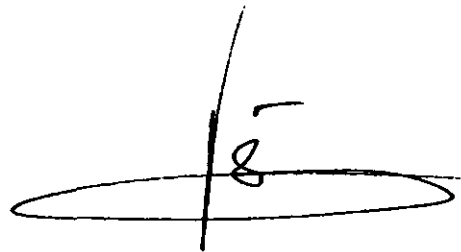
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 oktober 2007

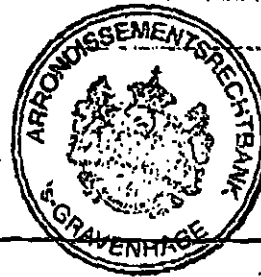
248-565.

Verzonden: 11 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen,
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/6411

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op :
van Sierraleonse nationaliteit (gesteld),
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 4 juni 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 11 oktober 2001 deze aanvraag ingewilligd.

1.2. Op 30 april 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 11 januari 2007 (verzenddatum 15 januari 2007) afwijzend op deze aanvraag beslist.

1.3. Bij beroepschrift van 12 februari 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 26 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07/6411

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft, samengevat, het volgende aan zijn asielrelaas ten grondslag gelegd. Eiser is afkomstig uit Sierra Leone. Op 20 januari 2001 werd aangevallen door rebellen en is de moeder van eiser door rebellen gedood. Eiser is toen naar het dorp gevlucht. Na drie maanden is hij uit gevlucht omdat ook dit dorp werd aangevallen door rebellen. Eiser is toen naar Nederland gevlucht omdat hij vreesde voor zijn leven en niemand meer kende in Sierra Leone.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), aangezien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, is komen te vervallen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat er ten tijde van de vergunningverlening geen gronden, als genoemd in artikel 29 Vw 2000, bestaan om aan eiser een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft dit standpunt als volgt gemotiveerd. Eiser heeft toerekenbaar geen nationaliteits- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd. De verklaringen van eiser dat hij geen geld had en dat hij niet van plan was zijn dorp te verlaten of te gaan reizen doen hieraan niet af, nu uit het ambtsbericht van 25 april 2005 blijkt dat sinds augustus 2000 iedere burger van Sierra Leone van 16 jaar en ouder een identiteitskaart dient aan te vragen. Het is niet aannemelijk dat eiser nooit in de gelegenheid is geweest om een identiteitskaart aan te vragen. Daarnaast heeft eiser noot 102 in het ambtsbericht van september 2001, onjuist geïnterpreteerd. Tevens heeft eiser geen concrete aanknopingspunten genoemd voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van de ambtsberichten. Voorts heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten niet aan hem is toe te rekenen, aangezien hij geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen over de reisroute kan afleggen. Van een persoon die heeft verklaard per boot van Sierra Leone naar Nederland te hebben gereisd mag, in alle redelijkheid worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over zaken als de naam van de boot, de vracht die de boot vervoerde, de duur van de reis en de persoon die hem van eten voorzag. Bovendien valt niet in te zien dat eiser slechts een summier beschrijving kan geven van de man die hem aan en van boord heeft geholpen en hem naar zijn kamer op de boot heeft gebracht. De verklaring van eiser dat hij gezien zijn opvoeding geen vragen mocht stellen aan zijn reisbegeleider, maakt dit niet anders. Gelet op het voorgaande is de oprechtheid van eisers asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid hiervan. Voorts meent verweerder dat, in het kader van de ex-tunc toetsing, het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en dat eiser om die reden niet in aanmerking kwam voor artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c, Vw 2000. Hetgeen eiser in zijn zienswijze van 1 september 2006 stelt over de 'chief' van , wijkt af van de verklaringen die eiser tijdens het nader gehoor van 29 augustus 2001 heeft afgeleid. Daarnaast is het vreemd dat eiser, ondanks zijn verklaring dat hij tien jaar in heeft gewoond, niet in staat is om een uitgebreide en concrete beschrijving te geven van zowel het dorp en de omgeving hiervan, als de dorpingen. De omstandigheden dat eiser een zwaar spraakgebrek heeft en dat hij geïsoleerd leefde, leiden niet tot een ander oordeel. Voorts heeft eiser met betrekking tot de aanval van de rebellen, alsook hun kleding en wapens, vage en summier verklaringen afgelegd. Ten slotte blijkt eiser niet in staat te zijn om uitgebreide verklaringen te geven over zijn reis van naar zijn verblijf aldaar en zijn vlucht uit . Verder overweegt verweerder, in het kader van de ex-nunc toetsing, dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onbepaalde tijd op

Zaaknummer: Awb 07/6411

blad 3

één van de gronden als genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c, Vw 2000. Verweerder meent dat het asielrelaas ongeloofwaardig is en hem niet is gebleken van feiten en omstandigheden die leiden tot een ander oordeel. Ten aanzien van de stelling van eiser dat het beleid van categoriale bescherming ten onrechte is beëindigd, verwijst verweerder naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 22 november 2002, zaaknummer 200205120/1, waarin de AbRS overweegt dat verweerder op dat punt een grote mate van beleids- en beoordelingsvrijheid heeft. Ten slotte treft het beroep op de Definitierichtlijn (EG Richtlijn 2004/83) geen doel, aangezien eisers asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.3. Eiser heeft zich in zijn zienswijze en de gronden van beroep op het standpunt gesteld dat zijn aanvraag ten onrechte is afgewezen. Eiser heeft dit standpunt als volgt gemotiveerd. Met betrekking tot de omstandigheid dat eiser, ondanks dat er in Sierra Leone sinds augustus 2000 een nieuw systeem ter verkrijging van een identiteitsdocument bestaat, niet in het bezit is van een identiteitskaart, stelt eiser het volgende. Toen eiser in Sierra Leone verbleef was de situatie dusdanig dat het niet voor iedereen mogelijk was om een identiteitskaart aan te vragen. Eiser onderbouwt zijn stelling met een verwijzing naar noot 102 in het ambtsbericht van september 2001, waarin wordt gesteld dat het met name buiten wegens een hoge mate van analfabetisme en non-registratie, moeilijk is om aan documenten te komen. In de bestreden beschikking en het ambtsbericht is onvoldoende onderkend dat men vooral op het platteland geen identiteitsbewijs bezit. Gezien het bovenstaande, zijn eisers verklaringen, inhoudende dat hij geen geld had en dat hij niet de intentie had het dorp te verlaten dan wel te gaan reizen, afdoende om aannemelijk te maken dat het niet aan hem is toe te rekenen dat hij geen identiteitsdocument heeft overgelegd. Voorts kan verweerder eiser, in de onderhavige procedure, niet meer tegenwerpen dat hij toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd, nu verweerder hem al eerder een verblijfsvergunning asiel heeft verleend. Eiser stelt zich, subsidiair, op het standpunt dat hij voldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Met betrekking tot de man waarmee hij vijf dagen op zee voer en zijn reisbegeleider stelt eiser dat hij, gezien zijn opvoeding, respect toont voor oudere mensen en hij hen derhalve niet gevraagd heeft naar hun naam en andere gegevens. Voorts kan er in redelijkheid niet van eiser worden verwacht dat hij informatie verschaft over zaken zoals de naam en de vracht van de boot en de duur van de reis, nu het donker was toen hij aan boord kwam en hij naar een ruimte werd gebracht die hij niet meer heeft verlaten tot hij van boord ging. Ook dient verweerder in aanmerking te nemen dat hij niet geschoold is en illegaal heeft gereisd. Voorts stelt eiser met betrekking tot zijn asielrelaas dat zijn spraakgebrek er toe heeft geleid dat een aantal van zijn verklaringen in het nader gehoor van 29 augustus 2001, onjuist zijn geïnterpreteerd. Eiser heeft een voldoende nauwkeurige beschrijving gegeven van het dorp en verweerder kan niet van hem verlangen dat hij weet hoeveel huizen zich er in het dorp bevinden. Daarnaast geeft eiser aan dat hij, vanwege de omstandigheden dat hij geen sociale instelling heeft en dat hij belast was met de zorg voor zijn blinde moeder, niet de namen van de dorpingen kent. Ook stelt eiser dat hij geen kennis van de politieke situatie van Sierra Leone heeft en dat hij derhalve niet de namen van de rebellenorganiseringen en hun leiders kent. Bovendien kan eiser geen concrete beschrijving van de rebellen geven, nu hij nooit een persoonlijke confrontatie met hen heeft gehad en de rebellen geen georganiseerd geheel waren. Gezien het voorgaande meent eiser dat verweerder ten onrechte concludeert dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is en dat hij derhalve niet in aanmerking komt voor verblijfsaanvaarding op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000. Eiser stelt zich op het standpunt dat hij geen enkele toekomst heeft in Sierra Leone en dat hij een dochtertje heeft die in Nederland is geboren. Verder meent eiser dat het categoriale beschermingsbeleid ten

Zaaknummer: Awb 07/6411

blad 4

onrechte is beëindigd, nu er uit het meest recente ambtsbericht en berichten van organisaties als Amnesty International blijkt dat de situatie in Sierra Leone nog steeds onveilig is. Ten slotte beroept eiser zich op de Definitie Richtlijn (EG Richtlijn 2004/83), nu er in Sierra Leone sprake is van willekeurig geweld tegen personen als eiser.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 34 Vw 2000 (oud) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 voordoet.

2.5. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.6. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.7. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) in verbinding met bijbehorend Protocol van New York van 1967, worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.8. Op grond van artikel 83, eerste lid, Vw 2000 dient de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening te houden met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, wordt ingevolge het tweede lid alleen rekening gehouden indien deze relevant kunnen zijn voor het besluit omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, of omtrent de ambtshalve verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 14.

Zaaknummer: Awb 07/6411

blad 5

2.9. Bij onder meer de uitspraken van 28 maart 2002 (AB 2002/132) en van 20 februari 2004 (JV 2004/172) heeft de AbRS geoordeeld dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaanraakbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen verblijfsvergunning wordt verleend op één van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 Vw 2000. In haar uitspraak van 28 maart 2002 heeft de AbRS uitdrukkelijk gewezen op de door de Staatssecretaris van Justitie gedane toezeggingen dat - in weerwil van het feit dat de verlening van een verblijfsvergunning dient te worden gebaseerd op een beoordeling van de toepasbaarheid van de gronden, vermeld, in artikel 29 Vw 2000, in de daar aangegeven volgorde - die beoordeling opnieuw en ten volle zal plaatsvinden indien het mocht komen tot een voornemen tot intrekking van de verleende vergunning en dat hij zich alsdan in een eventueel daarop volgende procedure niet op het standpunt zal stellen dat die herbeoordeling niet kan worden aangevochten.

2.10. Gelet op artikel 34 in verbinding met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 83 Vw 2000 en in aanmerking genomen genoemde uitspraken van de AbRS en verweerders bestendige toetsingspraktijk, is verweerder in beginsel gehouden de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen:

i) indien er op het moment waarop de verblijfsvergunning werd verleend, een andere grond voor verlening als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig was of, indien dit niet het geval is:

ii) indien er op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel - gelet op artikel 83 Vw 2000 - op enig relevant moment nadien, een grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 aanwezig is.

2.11. Vast staat dat eiser bij beschikking van 11 oktober 2001 met ingang van 4 juni 2001 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 op grond van het categoriale beschermingsbeleid dat toen door verweerder werd gevoerd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Voorts staat vast dat de grond voor verlening van eisers verblijfsvergunning is komen te vervallen, aangezien verweerder thans geen categoriaal beschermingsbeleid hanteert ten aanzien van asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit. Ter zitting is gebleken dat eiser niet langer betwist dat verweerder het categoriale beschermingsbeleid heeft kunnen beëindigen.

2.12. Ten aanzien van de vraag of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er ten tijde van de verleende verblijfsvergunning geen redenen zijn om eiser een verblijfsvergunning te verlenen, overweegt de rechtbank het volgende.

2.13. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlenen vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van dit artikel, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is

Zaaknummer: Awb 07/6411

blad 6

toe te rekenen.

2.14. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser verwijtbaar geen documenten heeft overgelegd, waarmee zijn nationaliteit, identiteit en reisroute kunnen worden vastgesteld. Eiser heeft geen concrete aanknopingspunten aangevoerd waaruit blijkt dat het ambtsbericht van september 2001 niet voldoende onderkent dat in de praktijk niet iedereen in het bezit is van een identiteitskaart. Ook treffen eisers verklaringen voor het ontbreken van het identiteitsdocument, inhoudende dat hij geen geld had en dat hij niet de intentie had het dorp te verlaten dan wel te gaan reizen, geen doel. Voorts deelt de rechtbank verweerdters standpunt dat eiser geen gedetailleerde, coherente en verificerbare verklaringen over zijn reisroute heeft gegeven. De rechtbank stelt voorop dat de stelling van eiser, inhoudende dat verweerder hem het ontbreken van reisdocumenten niet meer kan tegenwerpen, omdat hij al enkele jaren in bezit is geweest van een verblijfsvergunning asiel, niet wordt gevolgd. Hierbij verwijst de rechtbank naar hetgeen is overwogen onder rechtsoverweging 2.9. Daarnaast treffen de verklaringen van eiser, dat het donker was toen hij aan boord van de boot kwam en dat hij gezien zijn opvoeding geen vragen stelde, geen doel.

In het licht van het vorenstaande dient ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 737, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels het relaas niet alleen consistent en niet onaannemelijk te zijn, doch mogen daarin ook geen hiaten, vaagheden, ongrijpde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, in de bestreden beschikking, in samenhang met het voornemen, afdoende gemotiveerd dat het asielrelaas van eiser niet aan de bovengenoemde eisen voldoet. De rechtbank neemt de overwegingen van verweerder over en laat bij haar oordeel vooral wegen dat eiser summiere en vage verklaringen heeft afgelegd over het dorp waar hij ongeveer tien jaar zou hebben gewoond en voorts dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de 'chief' van het dorp. De verklaringen van eiser dat hij geen sociaal persoon is en veel tijd thuis besteedde in verband met de zorg voor zijn blinde moeder, doen aan het voorgaande niet af. De rechtbank betreft daarnaast bij haar oordeel dat eiser over de rebellen geen andere informatie heeft verschaft dan dat zij in het bezit waren van geweren. De verklaringen van eiser dat hij geen persoonlijke confrontatie met de rebellen heeft gehad en geen kennis heeft van de politieke situatie in Sierra Leone, doen hieraan niet af. De rechtbank concludeert dat verweerder, gezien de vaagheden, hiaten en tegenstrijdigheden in eisers verklaringen, in redelijkheid tot het oordeel kon komen dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is te achten.

Gelet op het bovenstaande kon eiser ten tijde van de vergunningverlening, niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

2.15. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft overwogen dat er op het moment van het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel - gelet op artikel 83 Vw 2000 - op enig relevant moment nadien, geen grond voor verlenging van een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29 eerste lid, Vw 2000 aanwezig is. Daarbij overweegt de rechtbank dat

Zaaknummer: Awb 07/6411

blad 7

bedoeld in artikel 29 eerste lid, Vw 2000 aanwezig is. Daarbij overweegt de rechtbank dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt mocht stellen dat het ongeloofwaardig is dat eiser bij terugkeer in Sierra Leone te vrezen heeft van de ex-rebellen, nu verweerder naar het oordeel van de rechtbank het asielrelaas ongeloofwaardig mocht achten.

2.16. Ten slotte is het beroep van eiser op artikel de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004, inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn), wat hier ook van zij, niet voldoende onderbouwd.

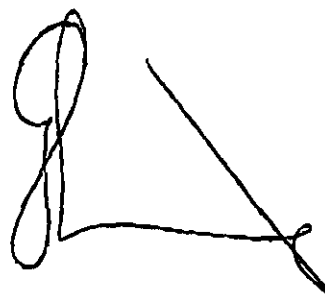
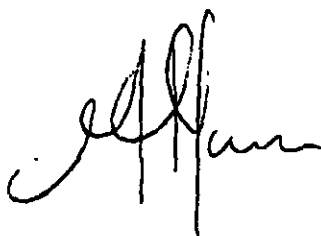
2.17. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.18. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.K. van Haren als griffier op 30 juli 2007.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 17 AUG 2007

advokatenkantoor nwe ebbingestraat

AK

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 1380

Groningen, 31 augustus 2007

Ons kenmerk: BO2072 - /Staat
Uw kenmerk: 0106.04.8010

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4581-C	31 AUG 2007
ZAAKNR.	06263
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

nieuwe ebbingestraat 45
postbus 1509
9701 bn groningen
telefoon 050-3122945
fax 050-3121299

mr a. allersma
mr h.b. boogaart
mr j.g. brands
mr b.h. werink
mr s. wiersma

advocaten en procureurs

Mijnheer, mevrouw,

appellant, geboren op van Sierraleoonse nationaliteit,
wonende te voor deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan de Nicuwe
Ebbingestraat 45, ten kantore van de advocaat en procureur mr H.B. Boogaart, die hierbij
verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit rechtsmiddel,

komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 30 juli 2007, verzonden 17 augustus 2007.

Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak en voert daartoe de navolgende
grieven aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen:

*De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eiser
verwijtbaar geen documenten heeft overgelegd, waarmee zijn nationaliteit, identiteit en
reisroute kunnen worden vastgesteld. Eiser heeft geen concrete aanknopingspunten
aangevoerd waaruit blijkt dat het ambtsbericht van september 2001 niet voldoende erkent dat
in de praktijk niet iedereen in het bezit is van een identiteitskaart. Ook treffen eisers
verklaringen voor het ontbreken van het identiteitsdocument, inhoudende dat hij geen geld
had en dat hij niet de intentie had het dorp te verlaten dan wel te gaan reizen, geen doel.*

aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval
door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd

stichting beheer dertengelden
advokatenkantoor
nieuwe ebbingestraat
ing bank 66.99.84.337

Toelichting: appellant heeft opgemerkt dat uit het ambtsbericht van 25 april 2005 en uit het ambtsbericht van september 2001 blijkt dat sinds augustus 2001 in Sierra Leone een nieuw systeem ter verkrijging van een identiteitskaart bestaat. Onder het nieuwe systeem moet elke burger van Sierra Leone een nieuwe identiteitskaart aanvragen. Appellant meent echter dat in de periode dat hij nog in Sierra Leone verbleef de situatie zodanig was dat het een illusie is te menen dat iedereen een identiteitskaart zou kunnen aanvragen. In het ambtsbericht van september 2001 wordt onder noot 102 erop gewezen dat met name buiten het aanvragen van documenten problematisch is als gevolg van een hoge mate van analfabetisme en non-registratie, terwijl na tien jaar burgeroorlog de vroegere bestaande, weliswaar onvolledige bevolkingsregistratie vrijwel geheel vernietigd is. Volgens appellant is het dan ook zeer de vraag of de praktijk zo was dat iedereen in Sierra Leone daadwerkelijk een identiteitskaart had dan wel heeft. Appellant heeft ook aangegeven dat hij eigenlijk nooit uit zijn dorp is weggeweest en dat er nooit naar documenten werd gevraagd. Het is dan ook niet realistisch van hem te verwachten dat hij een identiteits- dan wel nationaliteitsdocument zou hebben, toen hij het land verliet.

De rechtbank heeft derhalve onvoldoende onderkend dat de feitelijke situatie in Sierra Leone anders was dan men wellicht uit het ambtsbericht zou kunnen afleiden. De beslissing is in dit opzicht dan ook onvoldoende gemotiveerd.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: "voorts deelt de rechtbank verweerders standpunt dat eiser geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaring over zijn reisroute heeft gegeven. De rechtbank stelt voorop dat de stelling van eiser, inhoudende dat verweerder hem het ontbreken van reisdocumenten niet meer kan tegenwerpen, omdat hij al enkele jaren in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning asiel, niet wordt gevolgd. Hierbij verwijst de rechtbank naar hetgeen is overwogen onder rechtsoverweging 2.9. Daarnaast treffen de verklaringen van eiser, dat het donker was toen hij aan boord van de boot kwam en dat hij gezien zijn opvoeding geen vragen stelde, geen doel".

Toelichting: appellant heeft aangegeven dat hij zo volledig mogelijk heeft geantwoord op de aan hem gestelde vragen omtrent de reis naar Nederland. Hieruit is heel wel af te leiden op welke wijze hij het land is ontvlucht en op welke wijze hij in Nederland is terechtgekomen. Omdat de reis illegaal was en omdat er mensen bij betrokken waren die appellant niet kent, is het volstrekt logisch dat hij niet meer concrete informatie kan geven dan hij heeft gedaan. Het gaat dan ook niet aan om hem tegen te werpen dat hij onvoldoende informatie heeft gegeven.

Appellant meent dat de rechtbank onvoldoende heeft onderkend dat van iemand als appellant meer kan worden verlangd dan kennelijk van hem geëist wordt. De uitspraak is in dit opzicht dan ook onvoldoende gemotiveerd.

De omstandigheid dat de beslissing tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanheffen onder d Vw 2000 is volgens appellant onvoldoende basis om het gestelde in artikel 31, eerste lid onder f Vw2000 tegen te werpen.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: "in het licht van het vorenstaande dient in gevolge van artikel 31 Vw2000, mede gelet op de geschiedenis van de tot standkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels het relaas niet alleen consistent en niet onaannemelijk te zijn, doch mogen daarin ook geen hiaten, vaagheden, ongeruimde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan".

Toelichting: uit de bespreking van de voorgaande grieven blijkt dat ten onrechte aan appellant wordt tegengeworpen dat van zijn asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan. De rechtbank heeft dat onvoldoende onderkend.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: "de rechtbank concludeert dat verweerder, gezien de vaagheden, hiaten en tegenstrijdigheden in eisers verklaring, in redelijkheid tot het oordeel kon komen dat eisers asielrelaas ongeloofwaardig is te achten;".

Toelichting: appellant heeft naar zijn oordeel voldoende informatie gegeven op grond waarvan zijn relaas serieus moet worden genomen. Hij betwist ook de stelling dat zijn verklaringen tegenstrijdig dan wel vaag zouden zijn. Appellant heeft een ernstig stotterprobleem en het kan zijn dat daardoor zijn verklaringen niet duidelijk zijn overgekomen.

De rechtbank heeft dit onvoldoende onderkend.

Grief 5

Ten onrechte is het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting: op grond van het voorgaande meent appellant dat de conclusie van de rechtbank niet kan worden gedragen door hetgeen de rechtbank heeft overwogen. Mede daarom is het beroep ten onrechte ongegrond verklaard.

De bestreden uitspraak dient dan ook te worden vernietigd.

Conclusie

Appellant verzoekt de Raad van State het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat een nieuwe beslissing moet worden genomen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak zal worden overwogen, kosten rechtens.

Afschrift dezes is verzonden naar de Staatssecretaris van Justitie,

hoogachtend,

H.B. Boogaart
Gemachtigde

Bijlage